

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem v právní věci **žalobkyně: L. K., „X“, proti žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, **v řízení o žalobě doručené soudu dne 13.1.2012,**

takto:

I. Žaloba **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Dle názoru soudu z žaloby ze dne 4.1.2012, která byla soudu doručena dne 13.1.2012 a jejího doplnění ze dne 25.1.2012 doručeného soudu dne 26.1.2012 vyplývá, že žalobkyně jako právní nástupce zemřelého J. D. svojí žalobou napadá stanovisko žalovaného k podnětu k přezkoumání rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ve věci zvýšení příspěvku na péči ze dne 14.12.2011, č.j. 2011/64155-221/3, sp. zn. 2011/234/221/FN/JF, kterým jí bylo sděleno, že žalovaný dospěl k závěru, že nebude zahajovat přezkumné řízení.

Primárně se soud zabýval v dané věci otázkou přípustnosti dané žaloby.

Podle ustanovení § 94 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), v přezkumném řízení správní orgány z moci úřední přezkoumávají pravomocná rozhodnutí v případě, kdy lze důvodně pochybovat o tom, že rozhodnutí je v souladu s právními předpisy. Účastník řízení může dát podnět k provedení přezkumného řízení; tento podnět však není návrhem na zahájení řízení; jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení nezakumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podateli.

Podle ustanovení § 65 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

Podle § 70 písm. a) s.ř.s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími.

Přezkumné řízení podle ustanovení § 94 a násl. správního řádu se zahajuje vždy z úřední povinnosti, pokud je důvodné podezření, že konkrétním pravomocným rozhodnutím byl porušen obecně závazný právní předpis. Přezkumnému řízení tedy podléhají výlučně rozhodnutí nezákonná, nikoliv však rozhodnutí věcně nesprávná, která nejsou v přímém rozporu se zákonem. Neshledá-li po podání podnětu účastníkem řízení správní orgán důvody k zahájení přezkumného řízení, odloží podnět k zahájení neformálním přípisem, který s uvedením důvodů oznámí do 30 dnů podateli. Z konstrukce ustanovení § 94 správního řádu o přezkumném řízení vyplývá, že se nejedná o řádný opravný prostředek, ale o zvláštní prostředek dozorčího práva, který byl svěřen do rukou správních orgánů a na který není právní nárok. V případě, že správní orgán dojde k závěru, že chybí důvod pro přezkoumání napadeného správního rozhodnutí (není důvodné podezření, že pravomocným rozhodnutím byl porušen obecně závazný právní předpis), a podnět k zahájení nezakumného řízení učinil jiný subjekt než správní orgán, vyrozumí jej o tom, že neshledal důvod k zahájení přezkumného řízení. O tomto zjištění však správní orgán nevydává rozhodnutí, pouze sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodu do 30 dnů podateli. Oznámení o nezahájení přezkumného řízení podle ustanovení § 94 správního řádu je tedy pouhým sdělením, nikoliv rozhodnutím.

V daném případě Ministerstvo práce a sociálních věcí sdělilo žalobkyni dopisem ze dne 14.12.2011, č.j. 2011/64155-221/3, sp. zn. 2011/234/221/FN/JF, že neshledalo zákonné podmínky pro zahájení řízení o přezkoumání rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 4.8.2011, č.j. 411/SZ/2011-15. Ministerstvo konstatovalo, že posudek, který o zdravotním stavu J. D. ve věci stanovení stupně závislosti pro účely příspěvku na péči vypracovala dne 4.4.2011 Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem a doplňující posudek ze dne 13.6.2011 byly dle Ministerstva práce a sociálních věcí vypracovány věcně a místně příslušným orgánem na základě dostatečné zdravotní dokumentace. V části týkající se postupu posudkové komise nebyla shledána Ministerstva práce a sociálních věcí porušení právních předpisů ani pochybení, která by zakládala důvody pro zrušení rozhodnutí v přezkumném řízení podle § 94 a násl. správního řádu.

Tímto sdělením tak žalovaný nezasáhl do hmotněprávních oprávnění a povinností žalobkyně. Pouze tím vyjádřil, že mimořádný procesní prostředek dozorčího práva nepoužije a že původní pravomocné rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 4.8.2011, č.j. 411/SZ/2011-15, zůstává nedotčeno. Tento dopis tedy není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s. (takovými rozhodnutími jsou jen úkony správního orgánu, jimiž se zakládají, mění, ruší, nebo závazně určují práva a povinnosti), a jako takový je proto vyloučen z přezkumu ve správním soudnictví (§ 70 písm. a) s.ř.s.). Předmětný dopis tedy nemůže být podroben soudnímu přezkumu.

Vzhledem ke skutečnosti, že napadený úkon správního orgánu je ze soudního přezkumu vyloučen, je nutné podanou žalobu považovat ve smyslu § 68 písm. e) ve spojení s § 70 písm. a) s.ř.s. za nepřipustnou. V § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. je uvedeno, že soud usnesením návrh odmítne, jestliže je podle tohoto zákona nepřipustný. Proto soud tímto usnesením ve smyslu § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. žalobu proti napadenému rozhodnutí odmítl.

V důsledku odmítnutí žaloby současně soud v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů. O soudním poplatku nebylo rozhodováno, protože ke dni vydání rozhodnutí nebyl uhrazen.

Pro úplnost soud podotýká, že lhůta pro podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu je stanovena v § 72 odst. 1 s.ř.s. jako dvouměsíční lhůta, jejíž zmeškání nelze prominout. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 4.8.2011, č.j. 411/SZ/2011-15, které by bylo možno správní žalobou napadnout, nabylo právní moci dne 10.8.2011. Lhůta pro podání žaloby proti tomuto rozhodnutí tedy marně uplynula již před podáním v tomto řízení posuzované žaloby žalobkyně.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 12. března 2012

Mgr. Václav Trajer v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová